

Ái Kỳ ả nhìn anh tàn tạ thì hả hê vô cùng, vô tư buông những lời khinh rẻ miệt thị. Nhận được cuộc điện thoại, ả bắt máy rồi nói:

- Thôi, bỏ mới đến đón tôi rồi. Ở lại với đồng nợ nần này đi, kẻ thất bại.

Nói rồi ả đi xuống chiếc xe ô tô đậu phía dưới. Triệu Lâm phúi người 1 chút rồi đứng trên cửa sổ nhìn xuống bóng chiếc xe, anh vệ sĩ đi ra, hỏi:

- Thưa chủ tịch, người lái chiếc xe đó là 1 doanh nhân mới nổi, tên Dụ Hoàn Trú. Tên này ngay lập tức giàu lên thì huênh hoang, thừa cơ chèn ép các công ty nhỏ con. Cô Kỳ gặp hắn trong quán bar, ngay lập tức đêm đó hai người đã xảy ra quan hệ với nhau. Thật ra không chỉ có tên Trú này mà còn vài vị ông lớn trong ngành cũng đều qua tay Ái Kỳ...

Triệu Lâm phúi tay, nói:

- Cho sổ cổ phiếu công ty Dụ này sập sàn đi. Mà này, đâu tôi giờ làm kĩ lân rồi, sừng dài mấy mét...

Anh vệ sĩ bụm miệng cười. Triệu Lâm nói tiếp:

- Ái Kỳ này mồm mép lạnh lẽo nhưng nhược điểm là luôn tỏ ra mình cao thượng hơn người. Giữ bên mình chỉ thanh bại danh liệt thôi...Không vì mẹ tôi giới thiệu thì thằng con bà đâu phải như này. Bỏ qua đi, cũng không mặn mà gì mối quan hệ này

Tối đấy anh đi gặp đối tác, có vài tên doanh nhân toàn gái gú, chỉ toàn lời bợ đít mong có được hợp đồng. Triệu Lâm nói cho qua loa rồi bỏ về trước. Bước xuống gara gửi xe, có ai đó dùng gậy bóng chày đánh mạnh vào nơi gáy anh. Tuy không làm anh ngất nhưng có chút choáng. Tên này nhân lúc ấy tiến lại gần anh, rút ra 1 loại dao găm nhỏ nhưng cực sắc, có tấm 1 lớp axit trên bề mặt dao, nếu đâm vào các vùng hiểm dễ gây hoại tử hay tàn phế. Hắn vung con dao lên trước mặt anh, chưa kịp đâm xuống thì bóng 1 cô gái chạy lại, cầm theo chia rượu phang mạnh trực diện vào mặt hắn. Máu tứa ra từ nơi mắt, mũi. Cô hoảng sợ chưa biết làm gì tiếp thì Triệu Lâm liền kéo mạnh cô lên xe, phóng ngay đi. Không ai khác là Anh Nhã. Cô đang là sinh viên đại học năm tư, run run cầm chai rượu vỡ toang mà mình đã đập vào tên lúc nãy, cô lẩm bẩm:

- Trời đất ơi, bàn tay tôi đã dính máu...Đi tù không ta? Chết rồi, sao giờ?

Triệu Lâm uể oải lái xe bên cạnh, nói:

- Yên tâm đi, tôi sẽ dọn dẹp sạch sẽ. Mà cô biết lái xe không? Lái về nhà cô tạm đi...

Anh Nhã quay sang, há hốc miệng nói:

- Về nhà tôi làm gì? Ý đồ của anh là gì đấy?

Triệu Lâm không còn sức mà ngã gục xuống, tạm thời ngất. Anh Nhã hét lên:

- Ôi trời, trời ơi...Tỉnh lại đi anh gì ơi? Tôi...tôi mới học lái xe, ngày kia mới thi sát hạch...

Triệu Lâm vẫn im lìm vì cơ bản anh đã ngất hẳn. Anh Nhã nhìn sang vô lăng rồi lẩm bẩm:

- Không sao, 1 lần lái xe xin cho biết mùi đời. Chết cũng đáng vậy, chết cùng trai đẹp, xe đẹp, bản thân đẹp...Quá lời rồi

Nói rồi cô vụng về tay lái điều khiển chiếc xe sang của anh trên đường về nhà. Lượn qua lượn lại cuối cùng cũng tới được nhà cô. Anh Nhã khệ nệ dìu anh lên phòng nữa nên rất tốn sức. Đỡ anh lên giường, cô lật người anh ra sau rồi lấy chiếc khăn ấm nước, thấm lên vết bầm sau gáy. Chườm đá lạnh lên có chút đỡ rồi bôi thuốc mỡ lên là ổn.

Sáng hôm sau Triệu Lâm mệt nhoài tỉnh dậy. Anh lảo lộn qua lại rồi tỉnh hẳn. Phát hiện mình đang ở trong nhà người lạ, anh có chút đề phòng. Đi ra ngoài thấy cô đang lục đục trong bếp. Thấy anh tỉnh, cô hỏi:

- A, anh tỉnh rồi à? Hôm qua tôi đưa anh về nhà tôi tạm

Triệu Lâm ngắt lời:

- 50 triệu. Tiền trả cô...

Anh Nhã hớ người, giải thích:

- A à đâu cần đến mức vậy, tôi giúp chứ không có ý cần trả ơn...

Sau vụ việc ở Ái Kỳ thì anh cũng chẳng quan tâm con gái ra sao nữa, chỉ biết họ thực dụng tham tiền đến mức đánh mất giá trị bản thân thôi. Triệu Lâm đáp:

- Thôi, nhận đi, nghiện còn ngại. Cảm ơn cô và tiền chút nữa sẽ chuyển đến

Anh Nhã tức giận, cô ầm anh ra khỏi nhà mình, trước khi đóng sập cửa lại, cô hét:

- Đồ điên. Tưởng mình nhà giàu ngon trai mà lên mặt với chị á? Cóc cần

Nói rồi cô đóng sập cửa lại. Triệu Lâm nhếch môi rồi đi xuống dưới. Là anh không thấy con siêu xe của mình đâu cả. Chiếc xe này đắt lắm, hiệu Bugatti Veyron 50 tỷ, mới tậu được 1 tuần, đi chưa đã mà không thấy đâu. Ngay lập tức lo ngại có chuyện gì với chiếc xe cưng này, anh chạy ngay lên nhà cô, đập mạnh cửa. Anh Nhã mở cửa ra, tức giận nói lớn:

- Gì nữa tên điên này?

Triệu Lâm hùng hồn hỏi cô:

- Hôm qua trước lúc tôi ngủ, giao cho cô toàn quyền điều khiển chiếc xe ô tô của tôi. Nó đâu rồi?

Anh Nhã đang đánh đá bỗng nhiên chợt dạ, cúi gằm mặt xuống, lí nhí:

- Thì...đêm hôm qua, do đậu dưới lòng đường...nên xe cảnh sát ra lệnh kéo chiếc xe của anh đi rồi...

Triệu Lâm nghe như ù tai lại, nắm chặt vào vai cô, uất hận nói lên:

- Cái gì? Cảnh sát...kéo...con Bugatti Veyron...50 tỷ...đi rồi...?

Anh Nhã gật đầu, ánh mắt không dám đối diện với sự tức giận cực độ của anh. Cô bèn nhanh nhẩu đáp:

- A mà, anh bảo định trả công tôi giúp anh tối qua 50 triệu đúng không? Tôi không lấy 50 triệu mà lấy 50 tỷ, là con xe của anh đó...Thì...tôi nhận công xong rồi. Cảm ơn anh đã hào phóng nha...Bye

Nói rồi cô ả tay anh ra khỏi vai mình, nhanh chóng đóng cửa lại, chốt 7749 lớp khóa mặc cho Triệu Lâm điên lên gâm rú bên ngoài. Bugatti Veyron 50 tỷ bị xe cảnh sát kéo đi...trong đêm tối...